

[Justitsministeren]

og en sådan forhandling skal have et positivt resultat, før en ordning vil blive sat i gang i Nordjylland.

Når man fra Nordjyllands side skal vurdere, om man ønsker at gå ind i en sådan ordning, kunne det jo også være af betydning, at man havde visse, måske blot kortvarige erfaringer fra København. Det er derfor, jeg ikke ser, at der skulle være betænkeligheder ved at sætte en ordning i gang i København og derefter udvide den til et andet område, når det i øvrigt er udtrykt som en klar politisk målsætning, at det skal ske, hvis man får indforståelse fra de lokale arbejdsmarkedsmyndigheder.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når det er fra justitsministeriet og justitsministeren, vi får en redegørelse, er det meget vigtigt for mig, at jeg kan være helt overbevist om, at der ikke bare er tale om nogle flyvske planer, som man ikke har undersøgt nøje. Derfor vil jeg igen bede ministeren svare på mit spørgsmål: da denne redegørelse blev afleveret, havde man da en accept fra de implicerede parter i Nordjyllands amt af, at ordningen kunne køre deroppe?

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg vil gerne – og så bliver det altså for tredje gang – sige, at det havde man ikke. Det er også derfor, der står, at man har accept fra arbejdsmarkedsnævnet i København, men ikke fra Nordjyllands amt. Det håber vi at få, og med den indstilling, amtsborgmesteren i Nordjyllands amt har, tror jeg også, det lykkes.

Hagen Hagensen (KF):

I de bemærkninger, jeg gjorde før, holdt jeg mig til den redegørelse, som justitsministeren har afgivet til os; uanset hvor fristende det ellers kunne være at gå ind i en drøftelse af en hel række andre forhold vedrørende vore straffeforhold, vil jeg afstå derfra. Jeg vil blot gøre den bemærkning til fru Ebba Strange, at der nu engang er forskel på, hvad der er omfattet af straffeloven, og hvad vi har i vores særlovgivning. Her drejer det sig jo faktisk om at sætte ind mod forhold, der stort set er beskrevet i den almindelige straf-

felov. Men lad det nu være; det må vi eventuelt tage op i udvalget.

Men jeg mener, at vi må understrege nødvendigheden af at få undersøgelser af det, vi nu sætter i gang, fulgt op. Men en forudsætning for, at vi kan lave disse undersøgelser på rimelig måde, er, at vi har faste former for det, vi nu går i gang med. Justitsministeren har bekræftet, at der skal være fasthed over forholdene, men jeg mener, de bør lægges ind i mere faste former end det, der er beskrevet i redegørelsen. Først derved får vi et passende grundlag for at kunne bedømme, hvad det er, vi har med at gøre.

Det er meget vel, som justitsministeren siger, at der skal foretages en konkret vurdering af de personer, der muligvis kan blive tale om at idømme samfundstjeneste, og af, hvordan den skal udføres af netop denne eller hin. Det er også rigtigt, når ministeren siger, at de pågældende institutioner, der skal tage imod dem, skal være indforståede dermed, og endda føjer til, at de skal være det i hvert enkelt konkret tilfælde, et forhold, der måske nok kan give nogle vanskeligheder i den administrative praksis.

Men det, der står for mig som noget afgørende – og her er ministeren og jeg ikke enige – er, at der skal være opgaver af en sådan fasthed, at man virkelig føler, at det er en sanktion. Jeg skal ikke gå ind i en videre drøftelse af, om mit forslag om at rense skove og strande er noget, der af forskellige grunde ikke kan lade sig gøre. Men når ministeren herfra har talt om, at man har måttet afstå fra at anbringe unge i ungdomsklubber – hvad jeg måske godt kan forstå kan være rigtigt – så undrer det mig, at man kan gå ind på en betragtning om, at man skulle kunne anbringe dem på plejehjem o.lign., hvor de skal gå til hænde.

Her kommer vi ind på noget, der for mig er væsentligt ved dette her. Hvis det, som ministeren siger, bliver en ren assistancetjeneste eller, som jeg vil kalde det med et gammelt ord, vi kendte fra krigens tid, at være følt, så tror jeg ikke, det bliver det, det skal være. Det skal være en sanktion af en strengere karakter end det, der så bliver tale om. Ellers mener jeg vi forskertser det, vi ønsker at sætte igennem.

Endvidere mener jeg, der må være fuld- stændig klarhed over, hvilke lovovertrædelser der kan belægges med samfundstjeneste i